

ת"פ 28311/06/21 - מדינת ישראל נגד עופר צרפתי

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 28311-06-21 מדינת ישראל נ' צרפתי(עציר)

בפני כבוד השופט אייל כהן
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

עופר צרפתי (עציר)

הנאשם

ב"כ המאשימה עו"ד נעים

ב"כ הנאשם עו"ד גבאי

גזר דין

כתב האישום וקורות ההליך

הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום המייחס לו עבירת איומים, מכוח סע' 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977. הנאשם הודה כאמור אגב שמיעת ראיות.

על פי כתב האישום בו הודה, במועד הרלבנטי התגורר הנאשם בבית הוריו, המצוי בבניין מגורים שבעיר לוד. גב' מ' (להלן: "המתלוננת") מתגוררת בבניין הנ"ל ומשמשת כנציגת וועד הבית. בינה ולבין הנאשם התגלעה מחלוקת באשר לשאלה האם יש להסכים לקיומו של פרויקט "פינוי בינוי".

עוד צוין, כי ביום 8.6.21 בסמוך לשעה 13:00 פגש הנאשם במתלוננת בבית הוריו, יחד עם נציג קבלן, בנוגע לפרויקט האמור. המתלוננת עזבה את המקום בשעה 16:00 לערך. כשעתיים לאחר מכן ביקש הנאשם מן המתלוננת, טלפונית, לפוגשו. בשעה שאינה ידועה במדויק הגיעה המתלוננת לקומת הכניסה ואילו הנאשם ירד מטה על מנת לפוגשה.

באותן נסיבות, החל הנאשם לאיים על המתלוננת ולקללה. בין היתר אמר לה: "תקשיבי יא מזדיינת אני אאנוס אותך ואת הבנות שלך ואני ארצח אותך. אני ישבתי בכלא על אונס ואני אאנוס את כל אחת מהבנות שלך ואני ארצח אותן ואאנוס

אותן ואפתח אותן..."איפה שהילדים שלך ילכו אני ארצח אותם ישבתי על אונס אני משוגע ופסיכופת אני שם זין על השוטרים".

לאחר הגשת האישום נעצר הנאשם עד לתום ההליכים. לאחר שכפר במיוחס לו בכתב האישום, החלה שמיעת הראיות ביום 3.11.21. המתלוננת נחקרה ארוכות, אך מטעמים טכניים הופסקה חקירתה הנגדית ונמשכה בישיבת יום 10.11.21, עד לתומה. עוד העיד באותה ישיבה בן זוגה של המתלוננת. בפתח הדיון מיום 15.11.21 הודיע הנאשם על כוונתו להודות במיוחס לו בכתב האישום, לאחר ששמע מן המתלוננת אגב עדותה כי היא סולחת לו, והודה בהתאם. מועד הטיעון לעונש נדחה לבקשתו. ביום 18.11.21 טענו הצדדים לעונש.

טיעוני הצדדים לעונש

המאשימה הפניה לעברו הפלילי של הנאשם, שלחובתו 17 הרשעות קודמות (מרשם פלילי- **1/ת** מיום 18.11.21). עניין של אלה בצבר רב של עבירות מין שונות, לרבות כלפי קטינה והפרת צו פיקוח; אלימות- לרבות פגיעה ולרבות כלפי שוטר; איומים; החזקת סכין; העלבת עובד ציבור; עבירות רכוש שונות ולרבות התפרצויות; הדחה למניעת עדות, הטרדת עד, השמדת ראיות ועוד. בגין כל אלה נדון הנאשם בין היתר לריצוי 12 מאסרים בפועל, בחלקם לתקופות בנות מספר שנים.

בנוסף, תלוי ועומד נגד הנאשם מאסר מותנה בן 3 חודשים, בר הפעלה (כתב האישום, הכרעת הדין וגזר הדין- **2/ת** מיום 18.11.21). עיון באלה מעלה כי הנאשם הורשע באותו הליך בהשמעת איומים בוטים, בעלי גוון מיני ברור, כלפי מנהלת אגף בשב"ס, סוהרת וחוקר, בעודו מרצה מאסר. המאשימה הפניה גם לגזר דין (**3/ת**) בו נדון הנאשם למאסר בפועל בן 45 חודשים (- מכאן עולה כי הרישום בה"ק 5 שבמרשם **1/ת** - שגוי). מאותו גזר דין עולה, כי לדברי הנאשם, הוא פגע במהלך חייו בלמעלה מ- 100 קורבנות.

מפלט המאסרים שהוגש (**4/ת**) עולה כי הנאשם שוחרר ממאסרו האחרון ביום 2.6.21 - קרי, 6 ימים עובר לביצוע העבירה בה הורשע.

המאשימה ציינה כי מגוון הענישה הנוהגת בעבירת האיומים רחב, הפניה לפסיקה ועתרה לקביעת מתחם הנע בין 6-18 חודשי מאסר בפועל. עוד הפניה לכך כי המתלוננת נאלצה להעיד ממושכות; כי ניתן היה להתרשם מכך כי היא חששה מאד לנוכח האיומים שהושמעו, בשים לב להיכרותה רבת השנים עם הנאשם ולרבות הרשעותיו בעבירות מין; כי הנאשם "חזרתי" ומסוכנותו "זועקת לשמיים". המאשימה עתרה להשתתף מאסר בן 12 חודשים, ולהפעלת המאסר המותנה בן 3 חודשים במצטבר, כך שסה"כ ירצה 15 חודשי מאסר בפועל, בד בבד עם השתתף מאסר מותנה.

ב"כ הנאשם טען מנגד, כי עמדת המאשימה מחמירה יתר על המידה, כי עסקין בנאשם אשר נטל אחריות; כי שמיעת הראיות החלקית לימדה על אודות נסיבה לקולה: הנאשם ביקש להרתיע את המתלוננת מפני חשש לפגיעה כלכלית בהוריו ברקע המחלוקת לעניין "פינוי בינוי"; כי חששה של המתלוננת מן הנאשם נעור רק בחלוף שעות וכי יש להתחשב גם בכך שבחרה לסלוח לנאשם. הסניגור המלומד הפנה לפסיקה וטען כי יש לקבוע מתחם הנע בין מספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועד למאסר ממשי בן 7 חודשים. עוד עתר לכך כי בד בבד עם הפעלת המאסר המותנה, יושת מאסר שבסה"כ לא יעלה על תקופת מעצרו של הנאשם (- כ- 5.5 חודשים בעת הטיעון לעונש).

הנאשם ציין כי הוא "אינו מוריד" מחומרת המילים שהשמיע, כי מדובר בסיטואציה ש"נכפתה על שני הצדדים" וכי הוא היה נתון במתח ולחץ עובר להשמעת האיום. עוד ציין כי בעת ריצוי מאסרו האחרון החל בתהליך "מסיבי" של שיקום, כי סמוך לאחר שחרורו החל לעבוד וכי הוא רוצה להמשיך ולשקם עצמו.

דין וגזירת הדין

עקרון ההלימה - הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה מבקשת לקבוע את העקרונות והשיקולים המנחים בה, המשקל שיש לתת להם והיחס ביניהם, לשם גזירת עונשו של נאשם בנסיבות העבירה. העיקרון המנחה הוא עקרון ההלימה, שבהתאם לו נקבע מתחם העונש ההולם, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (ראו סע' 40א ואילך לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 ולהמחשה: ע"פ 8641/12 **מוחמד סעד נ' מדינת ישראל**, מיום 5.8.13).

מתחם העונש ההולם - הערכים החברתיים המוגנים אשר נפגעו כתוצאה ממעשי הנאשם הם הערכים המוגנים ע"י עבירת האיומים ובהם ההגנה על שלווה נפשו של אדם.

מדיניות הענישה הנוהגת בעבירת האיומים מלמדת ככלל על מנעד ענישה רחבה, הנע בין מאסר מותנה למאסר ממשי. להלן, באופן בלתי ממצה, מספר דוגמאות:

א. בית המשפט העליון אישר לא אחת ענישה בדמות מאסרים בפועל. כך למשל - ברע"פ 3364/14 **מנצור נ' מדינת ישראל** (מיום 9.6.14), אושרו עונשי מאסר בני **9 ו-6** חודשים בפועל, בנסיבות בהן הנאשמים בעלי עבר פלילי, איימו על מורה כי יבוצע ירי ויזרק רימון לעבר ביתו;

ברע"פ 4209/11 **שטרית נ' מדינת ישראל** (מיום 5.6.11), אושר עונש מאסר בן **9** חודשים, בנסיבות בהן הנאשם, בעל עבר פלילי, הורשע בעבירות איומים והעלבת עובד ציבור כלפי ראש עיר ושוטר;

ברע"פ 9057/12 **מצרי נ' מדינת ישראל** (מיום 4.3.13) אושר עונש מאסר ממשי בן **4** חודשים, בעניינו של נאשם בעל עבר פלילי, אשר הודה במסגרת הסדר בהשמעת איומים כלפי שוטרים;

ברע"פ 10038/08 **בביזיב נ' מדינת ישראל** (מיום 30.11.08) אושר עונש מאסר ממשי בן **4** חודשים, בעניינו של נאשם שהורשע על פי הודאתו באיומים כלפי שוטר, בשתי הזדמנויות שונות;

ברע"פ 1825/11 **פינקו נ' מדינת ישראל** (מיום 9.3.11) אושר עונש מאסר בן **7** חודשים, בעניינו של נאשם שהורשע על פי הודאתו בשלשה מקרים בהם איים על שופטים;

ברע"פ 1293/08 **קורניק נ' מדינת ישראל** (מיום 25.6.08) נדחתה בקשת רשות ערעור של הנאשם. הנאשם הורשע באיומים כלפי פרודתו, על רקע מחלוקת באשר להסדרי ראייה ואופן טיפולה בביתם. הנאשם נדון בין היתר למאסר בפועל בן **12** חודשים. עיון בפסק דינו של בית משפט השלום, מושא אותו הליך, מלמד כי המדובר באיומים קשים שהושמעו בנוסף גם באזני שוטרים שונים בעת חקירתו ועל רקע מסכת לא פשוטה של התנהלות כלפי אותה מתלוננת.

עוד הושתו מאסרים ממשיים ביתר הערכאות. כך למשל- בעפ"ג 52083-12-10 (מחוזי מרכז) **קפ"ש נ' מדינת ישראל** (מיום 2.2.11), נדחה ערעורו של הנאשם על גזר דינו של בית משפט השלום. המערער הורשע לאחר ניהול הוכחות בכך שאיים על חיי גרושתו, בפניה, כי ירצחה. המערער עשה כן זמן קצר לאחר שסיים לרצות עונש בגין עבירות שונות שבוצעו כולן כלפי אותה מתלוננת ולאחר שהורשע בעברו בעבירות תקיפת בן זוג ואיומים. כמו כן היה תלוי ועומד נגדו מאסר מותנה בן 9 חודשים, אשר הערכאה הדיונית מצאה להפעילו, אגב השתת מאסר בפועל בן 7 חודשים, בחופף.

וראו גם בפסיקת בתי משפט השלום: מאסרים בני **7 ועד 12** חודשים, בת"פ (שלום אשדוד) **מדינת ישראל נ' כריסי** (מיום 30.9.09); ת"פ (שלום רחובות) **מדינת ישראל נ' חוטובלי** (מיום 10.12.14); ת"פ (שלום פתח תקווה) **מדינת ישראל נ' טלה** (מיום 15.7.14).

ב. לא אחת מושתים מאסרים לריצוי בדרך של עבודות שירות. כך למשל - ברע"פ 8062/12 **ברזק נ' מדינת ישראל** (מיום 9.2.14) אושר עונש מאסר בן **3** חודשים, לריצוי בעבודות שירות, בעניינו של מי שהורשע לאחר שמיעת ראיות באיומים והעלבת עובד ציבור, אך זוכה מתקיפת שוטר;

בע"פ 32320-09-12 (מחוזי מרכז) **אספורמס נ' מדינת ישראל** (מיום 25.12.12) התקבל ערעור המערער בהסכמת המשיבה. המערער הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירות איומים והטרדה באמצעות מתקן בזק. המערער נדון למאסר בפועל בן 5 חודשים, מאסר מותנה ופיצוי למתלוננת בסך ₪ 8,000. בהסכמת המדינה הומר עונש המאסר במאסר לריצוי בעבודות שירות. יתר חלקי גזר הדין נותרו על כנם;

בת"פ (שלום רמלה) 6056-12-16 **מדינת ישראל נ' זוהר** (מיום 9.7.18), נדון עניינו של נאשם, אשר הורשע לאחר שמיעת ראיות באיומים כלפי רופא בבית חולים, לאחר שלא היה שבע רצון מן ההמתנה בחדר המיון. הנאשם נדון למאסר בפועל בן 45 יום, לריצוי בעבודות שירות.

ג. במקרים אחרים מסתפק בית המשפט בענישה צופה פני עתיד, בשים לב להעדור עבר פלילי ונסיבות מקילות של העושה והמעשה. כך למשל- בע"פ (מחוזי מרכז) 7032-05-16 **מדינת ישראל נ' מוסקוביץ** (מיום 31.5.16) נדון עניינו של המשיב, אשר הורשע בבית משפט השלום, על פי הודייתו, באיומים ונדון למאסר מותנה בן 3 חודשים וקנס בסך ₪ 5,000. בנסיבות, הגיע המשיב לבית המתלוננת- פרודתו באותה עת- אשר לא נכחה בביתה והמתין לשובה בחצר הבית. בהגיע שוטרים למקום, איים המשיב כי אם יעצר, הוא ירצח את המתלוננת בשל אהבתו אליה. ערכאת הערעור קבעה בין היתר כי לאור העדר עבר פלילי ובשים לב לכך כי המשיב היה נתון במעצר משך חודש ומחצה, יש לקבל את הערעור חלקית. המאסר המותנה הורחב באופן שבו הועמד על 9 חודשים למשך 3 שנים. יתר חלקי גזר הדין נותרו על כנם;

בת"פ (שלום רמלה) 2727-06-15 **מדינת ישראל נ' כהן** (24.2.16), הורשע הנאשם בשתי עבירות של איומים כלפי מנהל בית הספר בו למד בנו. הנאשם נעדר עבר פלילי, אשר סובל מבעיות בריאותיות הודה ונטל אחריות למעשיו, ניפגש עם המתלונן והתנצל בפניו. נידון למאסר על תנאי.

לא נעלמה מעיני הפסיקה אותה הציגו הצדדים. המעט שאציין הוא, כי המאשימה הפניה לרע"פ 4935/17 **סימנדובי** **נ' מדינת ישראל**, מיום 24.8.17, בו אושר עונש מאסר בפועל בן 18 חודשים. אלא ששם דובר בארבעה אישומים כלפי

אנשי מרות, בתוך בית סוהר. במובן זה מקובל עליי טיעון ההגנה לפיו עסקינן בפסק דין חריג שאינו דומה בנסיבותיו לענייננו. בד בבד, הפסיקה המקילה אליה הפנה הסניגור מתיישבת ממילא גם עם חלק מן הפסיקה שפורטה לעיל.

עוד אציין, שמא מעבר לנדרש, כי לא הרי מאסר בפועל אחד, כהרי האחר. לעולם קיימת חשיבות לכלל שיקולי הענישה. כך למשל, בע"פ (מחוזי מרכז) **ג'ית נ' מדינת ישראל** (מיום 18.2.20) נדון עניינו של מערער אשר הורשע באיומים כלפי שופט. ערכאת הערעור מצאה להפחית את עונש המאסר (שהושת אגב הפעלת מאסר מותנה) מ- 13 חודשים, ל- 6 בלבד.

יוזכר כי בנסיבות, עסקינן באיומים קשים שהושמעו כלפי המתלוננת ובנותיה גם יחד.

לאחר שנדרשתי למכלול השיקולים הרלבנטיים, מצאתי לקבוע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה ועד ל- 12 חודשי מאסר בפועל.

באשר לקביעת העונש המתאים בגדרי המתחם - כאן רשאי בית המשפט להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה.

לחומרה שקלתי את עברו הפלילי המכביד של הנאשם; שקלתי כי המתלוננת חששה מאוד מן האיומים, כפי שנלמד מעדותה, לאור היכרותה את הנאשם כבעל עבר פלילי משמעותי בתחום עבירות המין והאלימות; כי לא היה במאסר מותנה (בגין עבירות דומות ביותר) ובמאסרים אותם ריצה בעבר, כדי להרתיע את הנאשם מלאיים כאמור, וכי האיומים הושמעו בחלוף 6 ימים בלבד משחרור הנאשם ממאסר ממושך.

לקולה שקלתי כי עסקינן באירוע בודד שלא חזר ונשנה; כי המתלוננת ציינה מיוזמתה כי סלחה לנאשם, וכי הנאשם בחר בסופו של יום להודות במיוחס לו. עם זאת יצוין כי לא מצאתי ליתן משקל משמעותי להודיית הנאשם, בשים לב לכך כי היא ניתנה לאחר שהמתלוננת ובן זוגה נאלצו להעיד, תוך שהמתלוננת נחקרה ארוכות, בשתי ישיבות. אני מוצא לדחות את טיעון ההגנה לפיה המניע לאיומים מהווה בנסיבות משום נימוק לקולה.

לאור האמור מצאתי להשית על הנאשם עונש המצוי בקרבה לאמצע המתחם. אלמלא השיקולים לקולה ולרבות הודיית הנאשם, היה העונש ממוקם גבוה מכך.

באשר למאסר המותנה - הכלל הוא הצטברות של עונשי מאסר בפועל, במיוחד כאשר מדובר באירועים עברייניים נפרדים ושונים, ואילו החריג הוא חפיפה ביניהם, בהתקיים נסיבות מיוחדות ובכפוף להנמקה מתאימה (ע"פ 7907/14 **ואזנה נ' מדינת ישראל**, מיום 22.2.15, סע' 8-18 לחו"ד כב' השופט מזוז; ע"פ 1552/15 **גואל נ' מדינת ישראל**, מיום 4.6.15, סע' 8 חו"ד כב' השופט פוגלמן).

בנוסף, ככל שגדלה מידת הזיקה בין העבירה הנוכחית לבין העבירה בגינה הוטל המאסר המותנה כך תיטה הכף לטובת החלת ברירת המחדל של צבירת עונשים על פני החלתם בחופף (ע"פ 2336/16 מזרע נ' מדינת ישראל, מיום 14.12.17).

בהינתן השיקולים לחומרה, לא מצאתי כל הצדקה להפעיל את המאסר המותנה בחופף למאסר אותו מצאתי להשית.

המאשימה לא עתרה להשתתף קנס כספי או פיצוי.

אשר על כן אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר בפועל בן 5 חודשים.
2. הפעלת מאסר מותנה בן 3 חודשים, מת"פ (שלום באר שבע) 16392-08-19. המאסרים ירוצו במצטבר כך שסה"כ ירצה הנאשם 8 חודשי מאסר, מיום מעצרו.
3. 6 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים, שלא יעבור על העבירה בה הורשע.

זכות ערעור כחוק, תוך 45 ימים, לבית המשפט המחוזי- מרכז.

ניתן היום, י"ב טבת תשפ"ב, 16 דצמבר 2021, במעמד הצדדים.